

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)*

*SSN Teresa Bielska-Sobkowicz*

*SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)*

ze skargi pozwanych T. C. i E. C.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 września 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

w sprawie z powództwa I.(...) Spółki Jawnej W.

przeciwko J. C., T. C. i E. C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 kwietnia 2010 r.,

zażalenia pozwanych E. C. i T. C.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 października 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

**oddala zażalenie.**

### Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanych E. i T. C. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 17 września 2008 r. W zażaleniu pozwani wnieśli o uchylenie tego

postanowienia zarzucając naruszenie art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. przez jego błędną interpretację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione w zażaleniu nie zasługują na uwzględnienie. Wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 17 września 2008 r. wydany w sprawie, której wznowienia żądają powodowie, został oparty na wyroku karnym, w którym ustalono wysokość szkody wyrządzonej przez J. C. i następnie zasądzonej od niego na rzecz powodowej spółki. Powodowie natomiast ponoszą odpowiedzialność jako poręczyciele za zobowiązania J. C. Sąd uwzględniając powództwo oparł się na wyroku karnym tylko w zakresie ustalenia zobowiązania J. C. wobec powoda oraz wysokości tego zobowiązania.

Już po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Apelacyjnego, Sąd Najwyższy uchylił wyrok sądu karnego ale tylko w zakresie zawartego w nim rozstrzygnięcia o odszkodowaniu cywilnym, gdyż dla orzekania o odszkodowaniu w procesie karnym zachodziła przeszkoda określona w art. 415 k.p.k. Wyrok karny utrzymany w mocy w dalszym ciągu stanowi więc podstawę do określenia zobowiązania J. C. wobec powodowej spółki.

Rację mają skarżący gdy podkreślają, że przepis art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. należy interpretować szeroko i zawsze wznawiać postępowanie, gdy skazujący wyrok karny, na którym oparto rozstrzygnięcie sądu cywilnego, został następnie uchylony. Jeżeli jednak, tak jak w rozpoznawanej sprawie, uchylenie wyroku karnego nastąpiło tylko w części, która nie ma znaczenia dla ustalenia odpowiedzialności pozwanych jako poręczycieli, to brak podstaw do wznowienia postępowania. Nawet bowiem w razie jego wznowienia sąd orzekający o roszczeniach powodowej spółki będzie w dalszym ciągu związany wyrokiem karnym, z którego wynika, że J. C. za którego pozwani poręczyli jest zobowiązany do wyrównania powodowej spółce szkody w wysokości ustalonej w tym wyroku.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398<sup>14</sup> k.p.c. w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.